

je tudi veliko drugih gospodov, kateri svojih dolžnost do šol ne razumevajo, in če jih tudi razumevajo, jih nočejo kaj radi spolnovati. Gospod župnik izroči šolo mlademu duhovnemu pomočniku, in mladi duhoven ima tukaj naj lepšo priliko pokazati djansko svoje domoljublje: delati za vero in narod, — ali pa opravlja svoje dolžnosti v šoli vselej vestno, kakor mu veleva dolžnost, ne pa, kolikor se mu ljubi? Tudi kaj takošnega naj bi „Vedež“ in „Klatež“ sporočevala „Tovaršu“. — Okoli takošnih vprašanj pa hodi „Tovarš“, kakor maček okoli vrele kaše. — Radostno smo brali v lanskem „Tovaršu“ od dveh mladih duhovnih gospodov, kilepo razumevata in spolnujeta svojo nalogo do ljudske šole, katerih eden je hodil od hiše do hiše ljudi v nemat in nago-varjat za šolo. Sicer vemo, da nista samo ta dva tako ravnala; ponižen človek ne govori rad od svojih zaslug, pa tudi ne želi, da bi ga po svetu razglaševali; reč sama na sebi se pa vendar sme omeniti. Luč se ne postavlja pod mernik. Dostikrat pa naslednik podere, kar je prednik z velikim trudom postavil. V Ravnodolu je gospod Nevtrudnik srenji dobil poslopje za šolo, učitelja podučeval, ljudi za šolo spodbujal in v nemal; šola v njegovi fari je bila vsem v zgled; njegov naslednik gospod Nebriga pa pravi, da je bil njegov sprednik sitnež, da se je vtikoval v reči — njemu nepotrebne; in vendar ljudje prvega gospoda pozabiti ne morejo. Vidiš taka je simtertje, taka! Povej ti „Tovaršu“, da naj nikar ne graja, samo učiteljev, ker so menda tudi še nekteri drugi, katerim njihov imenitni stan dolžnosti do šol nalaga, tega ravno tako vredni.

Iz mojega pisma pa tudi lahko spoznaš, da so okolisčine, katerih sem jaz ali z mano tudi še marsikteri drugi učitelj, zares prav sitne, ker mu časih pred noge valijo brune od tiste strani, kjer se je nadjal podpore, pomoči, dobrega sveta in tolažbe. Dober svet je tukaj veliko vreden, in tega od Tebe pričakuje

Tvoj

Tugoslav.

V šoli.

(Natoroznanski pesnik, katehet pa učence.)

Pesnik poje: »Iz cvetic zelene trave
Vzdiga k nebu se molitev,
In ko Stvarniku daritev
V zrak puhtijo vse dišave«.

Katehet. Kaj je molitev?

Učenec. Molitev je povzdigovanje duha k Bogu ali pogovor z Bogom.

K. Kaj pa je daritev sploh?

U. Daritev sploh je vsaki dar, kterega Bogu prostovoljno damo, da svojega nar višega Gospoda z njim častimo in molimo.

K. Ali res — iz cvetic zelene trave vzdiga k nebu se molitev, in ali res — ko Stvarniku daritev v zrak puhtijo vse dišave?

U. Po katekizmu ali kersansko-katoliškem nauku ne, ker cvetice nimajo ne duha ne proste volje.

K. Po katerem nauku in v katerem duhu poje torej pesnik tako?

U. Menda po natoroznanskem nauku in v pesniškem duhu.

K. Čemu pa so cvetice na svetu po katekizmu ali kersansko-katoliškem nauku?

U. Bog jih je vstvaril kakor vse drugo na svetu, da je svoje veličastvo in svojo ljubezen razodel, in da človeku pomagajo, doseči večno zveličanje.

K. Le tedaj, ako pesnik z unimi besedami hoče reči, da cvetice s svojimi dišavami razodevajo veličast in ljubezen Božjo, in da so človeku v prid in razveseljevanje, le tedaj kersansko-katoliški veri niso nasprotne; po besedni razlagi ali po sedanjem vse božajočem natoroznanstvu pa so. —a—

Novice.

Iz pod Ljubelja na Gorenskem. To vse ima prav „Klatež“, da se klati okrog učiteljev, opituje in pozveduje o šolskih zadevah in tako s polno novičarsko mavho prisopiha k radovednemu „Vedežu“, ter mu jo izprazne na široko odperta ušesa; a ta velik prijatelj „Tovaršev“ pové vse, kar je ravno od „Klateža“ slišal „Tovaršu“, kteri obelodani in nosi vso nabrano zernje med svet, da tako njegovi bravci zajemajo iz napolnjenih njegovih predalov iz raznih krajev nabrane grenke in sladke mervice. Vidim, da ima „Klatež“ težaven posel, in marsikteri učitelj se ga boji, ako mu poterka na vrata; a „Klatežu“ je že ta bojzljivost pravi, naravni znak učiteljeve vrednosti. Vendar se ne more zameriti tolikanj „Klatežu“, da pride to in uno na svitlo, kar ni ravno vsakemu po všeči, marveč širokouhemo, radovednemu „Vedežu“, ki ga vsestransko izprašuje in potem vse važne črtice „Tovaršu“ naznanja. Kar mene zadeva, nimam nič zoper „Klateža“, niti